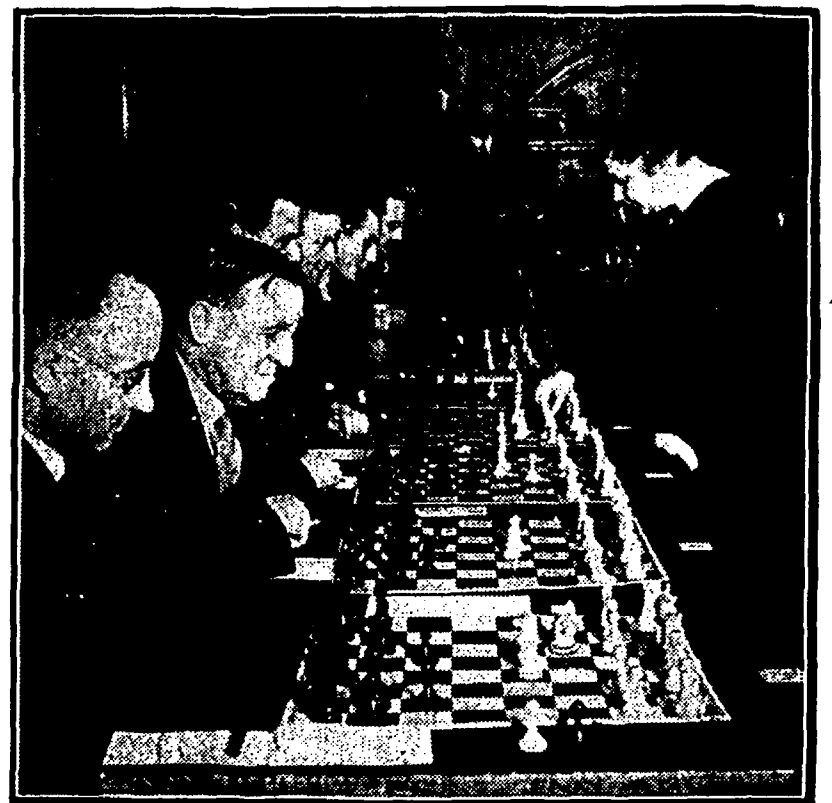

De buitengewone zitting van den Volkenbondsråd te Genève. Van rechts naar links de vertegenwoordigers van Chili, Denemarken, Argentinië, Mexico, Spanje, Duitsland (leeg stoel), Italië (Aloisi), Frankrijk (Laval), Turkije (Teufik Roesjdj Aras), secretaris-generaal Avenol, Engeland (Simon), Rusland (Litvinov), Tsjecho-Slowakije (Benes), Polen (Beck), Australië en Portugal.

In 't „melancholisch Bodegraven“ — om met Kloos te spreken — heeft dr. Lasker Donderdagavond simultaan gespeeld. Tegenover den meester zit de heer A. C. de Meyere, links naast dezen mr. Oskam.

Van Bodegraven naar Londen 'n y a qu'un pas! Lasker in Bodegraven en mej. Vera Menchik in Whitehall, waar zij aan 35 borden simultaan gespeeld heeft.

Kunst in de residentie. In Kunstzaal Nieuwenhuisen Segar wordt een aantal werken van Dirk Nijland tentoongesteld.

In het benedendaalfe worden zijn grafische werken geexposeerd. Links dan een vrouwportret, terwijl rechts een stilleven met Joseph Conrad staat afgebeeld.

De reus Valuas en zijn huisvrouw, de stichters van de stad Venlo, die men thans in het gebouw van de Volksuniversiteit te Rotterdam kan gaan zien.

Geweldige zandstormen hebben de laatste weken gewoed in een deel van de Ver. Staten. Een resultaat daarvan in het noordoosten van Zuid-Dakota.

TIJDSCHRIFTEN

Forum. Taalverklaring. — Thea ter Braak—Poortman. De April-aflevering van dit tijdschrift bevat veel goede bijdragen. De Vlaamsche schrijver Raymond Bruzel schrijft onder den titel „De filosoof op den ring“ over tendentia in de literatuur, waarover hij reeds eerder in dit tijdschrift geschreven heeft. Wat een polemiek ten gevolge had. Marcel Mathijs droeg een goede kermis-novelle „Mur Italien“ bij en Gerard Walschap een zeer interessante beschouwing over zichzelf, die hij „Genezing door aspergine“ noemde. Ook zijn meening over de tegenwoordige ontwikkeling van Albert Helman is de moeite van het lezen waard. Ten slotte is in de Vlaamsche afdeling nog een vers van Fritz Francken „Levenskroniek van oom Maurits“, dat in de meer en meer gerubriceerde volkstoem is geschreven.

had in zijn Critisch Bulletin zijn lezers uitgenoodigd hun oordeel te geven over eenige boeken, waaronder ter Braaks merkwaardige autobiografisch geschrift Politicus zonder partij. Ter Braak heeft toen zelf in een kwartier in zijn bijzijn van getuigen en antwoorden dit in den ethischen stijl geschreven oordeel heeft Donker geplaatst. „Dit product vol zwelling en berisping stelde ik zoo samen, dat de hartelijkheid van Ter Braak uitkwam, zonder dat de kwaliteiten van zijn proza werden miskend; de nadruk werd gelegd op het vele groote en diepe, dat Ter Braak voorbij zag, en zijn gebrek aan realistische kwam natuurlijk als vernietigende conclusie het oordeel uitdrukt.“

MILITAIRE SPECTATOR. Luit-kolonel H. G. Ontrop zet in een artikel over kadereeningen, dat vervolgd wordt, uiteen welk doel de leiding dient na te streven en de methoden van leiden. Majoor A. de Vries licht aan een frapant voorbeeld uit den wereldoorlog toe hoe onvoorzichtig draadloos zenden tot catastrofen leidt, welk voorbeeld niets meer of minder is dan het onoverlijfd zenden van Kennenkamp aan Shilinsky, dat Hindenburg het geheele opmarsch-plan van het Nijmeger verschaafte, zoodat hij zijn maatregelen kon nemen om het Narewleger te vernietigen en den Russen de débacle van Tannenberg te bereiden.

MAVORS. Kolonel R. J. Hofmann behandelt in zijn tactische casuerie de samenwerking van infanterie en artillerie bij den aanval en stelt als eischen: dat de aanvallende infanterie er naar moet streven haar tegenstander vóór het eindigen van het artillerievuur zoo dicht mogelijk te naderen m.a.w. zoo dicht mogelijk tegen haar artillerievuur moet opsluiten en dat zij onmiddellijk na het eindigen van het artillerievuur voortwaarts stormt om den afstand welke haar nog van haar tegenstander scheidt, zoo snel mogelijk te doorloopen. Elke samenwerking welke niet aan deze voorwaarden voldoet, staat gelijk met verspillen van munitie en kracht.

NIEUWE UITGAVEN. Goud, en andere vertellingen, door Johan van der Woude (Uitg. „Het Boekengilde“, Hilversum). Johan van der Woude, die reeds eenige romans het licht deed zien (o.a. Belle de Zuylen en De straat van Magaliaan) heeft in dit bescheiden boekje een vieraal vertellingen gepubliceerd, waarvan de eerste „Goud“ de langste is. Het is mogelijk, dat ik mij vergis, maar het komt mij voor, dat de schrijver hier wat oud werk heeft willen opruimen en wij dus feitelijk te doen hebben met de proza-proeven van een beginnend. Er is iets ontzagbaar liefs maar ook iets zeer beteekenisvol in, een kind voor het eerst pogingen te zien doen om los en zelfstandig te loopen. Daar verheft zich een persoonlijkheid, daar wordt een loopje in 't oog geval, daar concentreert zich een wil en een beheersching om aan een zich bevast te worden streven richting en zin te geven. Het stofteelike wordt aan het geestelijke onderworpen en in een klein mensche manifesteert zich de hoogste, de eenige bedoeling van het heele leven. Daarom heeft zo'n hulploes, maar moedige kind ons die zeer bijzondere sensatie van verteedering en eerbied tegelijk.

In „Nachtmerrie“ is het element der echte menschelijkheid het best vertegenwoordigd. De typische droomstemming, die hier op haar plaats zou zijn, mis ik echter, maar er treedt hier een fijne oerkerening van psychische tegenstrijdigheid aan het licht, die, dunkt mij, een aanwijzing is voor de richting, waarin Van der Woude zijn onmiskenbare talenten het best zal kunnen ontwikkelen en reeds ontwikkeld heeft. Van betekenis is dit boekje met zijn karakteristieke handversterking, waarvan ik den ontwerper helaas niet vermeld vind, zonder twiifel. N. O.

De April-aflevering, no. 1 van den 3en jaargang, van het Tijdschrift voor Volksdansen en Volksmuziek, opent met een artikel van Marie Veldhuizen, waarin zij de vraag: „Waarom oude muziek op oude instrumenten?“ onder de ogen ziet. Willem Geheles schrijft over de Amsterdamsche Volksmuziekleschool, waarbij foto's zijn opgenomen.

De April-aflevering, no. 1 van den 3en jaargang, van het Tijdschrift voor Volksdansen en Volksmuziek, opent met een artikel van Marie Veldhuizen, waarin zij de vraag: „Waarom oude muziek op oude instrumenten?“ onder de ogen ziet. Willem Geheles schrijft over de Amsterdamsche Volksmuziekleschool, waarbij foto's zijn opgenomen.

Het Aprilnummer opent met een artikel van dr. P. H. van Rooyen over: De methode van kunstmatige ademhaling volgens Silvester (uitg. v. G. C. Müjnlief).

Het Aprilnummer opent met een herhaling van het artikel uit den vorigen jaargang (1934) hier en derde aanwijzing of niet? door J. M. Keen. G. Zorab schrijft over: Hiermaalsopvattingen bij enkele oude cultuurvolken.

Het Aprilnummer opent met een artikel van dr. P. H. van Rooyen over: De methode van kunstmatige ademhaling volgens Silvester (uitg. v. G. C. Müjnlief).

Het Aprilnummer opent met een herhaling van het artikel uit den vorigen jaargang (1934) hier en derde aanwijzing of niet? door J. M. Keen. G. Zorab schrijft over: Hiermaalsopvattingen bij enkele oude cultuurvolken.